

РЕШЕНИЕ

№ 21498

гр. София, 29.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **11336** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.16, ал.3 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. С., [дата на раждане] ,гражданин на Р.Т.,чрез адвокат А. К. от ВАК,със съдебен адрес:гр. В., [улица] офис 206,против отказ за влизане в страната №10 от 26.07.2025г.,издаден от С. Р. С. длъжностно лице при Главна дирекция "Гранична полиция",ГПКК-Малко Т..

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ поради немотивирането му,неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел.Твърди, че същият не е съобразен с действителното фактическо положение, доколкото той е гражданин на Р.Т.,но има брак с българска гражданка и има покана,която допуска престой в страната.Поддържа доводи,че има административно производство пред Административен съд–Варна по обжалване на заповед за напускане на страната,от страна на жалбоподателят което не е приключило.Моли съдът да постанови решение,с което да отмени оспорения отказ и да присъди разноски.

Ответникът контролиращ служител в ГД „ГП“ при ГКПП-Малко Т. оспорва жалбата,чрез юрк. Н..Депозира писмени бележки претендира, юрк. възнаграждение.

Административен съд–София-град,като прецени доказателствата по делото,приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.07.2025г. в 14,22 часа жалбоподателят М. С., [дата на раждане] ,гражданин на Р.Т. се явил на ГКПП–Малко Т. обл.Б.,като представил документ за самоличност–национален паспорт №U33553802 издаден на 11.03.2024г. от Р.Т.,с л.а. рег. [рег.номер на МПС] .С протокол №480 от 26.07.2025г.,жалбоподателят е уведомен,че причината за извършената проверка на втора линия е:валидността и редовността на пътните документи,проверка на валидността и редовността на визата,целта и условията на планираният престой.Протокола е подписан от жалбоподателят,като същият е бил написан на български и турски език./л.7/Издаден е оспореният отказ рег.№10 от 26.07.2025г. на контролиращ служител–С. С. в ГД „ГП“ при ГКПП-Малко Т.,с който на основание чл.8, ал.1 ЗЧРБ на жалбоподателят е отказано влизане в Р. Б.,тъй като не разполага с валидна виза или валидно разрешение за пребиваване на територията на Р.Б..

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата.

Оспореният акт е съобщен на жалбоподателя на 26.07.2025 г. Жалбата, депозирана на 30.07.2025г. до Административен съд -Бургас, по която е образувано настоящето съдебно производство,същата е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.16, ал.3 от ЗЧРБ, от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен административен орган – контролиращ служител на ГКПП – Малко Т. шосе при Главна Дирекция „Гранична полиция“, който се явява орган за граничен контрол на основание чл.16, ал.2 ЗЧРБ.С. Р. С. към датата на издаване на акта е заемал длъжността-старши полицаи на ГКПП–М.Т. към РД „ГП“,като съгласно утвърденият график същият е бил на работа от 8.00 часа до 20.00 часа на 26.07.2025г. на ГКПП-Малко Т./л.42/

Отказът е обективизиран в писмена форма,в утвърдения единен стандартен формуляр - част „Б“, от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492/04.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на ГКПП/отм./,съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република Б., граничният полицаи съставя „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ по образец,копие от който се съхранява на ГКПП и обработка документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Настоящият състав намира за неоснователни изложените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство,а именно, че липсвал преводач при връчване на процесния отказ,а жалбоподателят не владеел български език.В жалбата до съдът оспорваният изрично сочи,че оспорва отказ за влизане в страната,издаден на

26.07.2025г.,съставеният протокол №480/26.07.2025г. е на български и турски език,а постановеният отказ на английски и български.Съдът приема,че безспорно жалбоподателят се е запознал с основанията за отказ и не е била налице пречка да изложи възражение срещу същият включително да депозира и жалба пред компетентният съд.Съдът приема,че липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в различен смисъл.

Административният акт е мотивиран,като са изложени фактическите и правни основания за издаването му, а именно липсата на предпоставки по чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ - наличие на валидна виза или валидно разрешение за пребиваване в Република Б..

Отказът за влизане в страната е издаден и в съответствие с материалноправните изисквания на закона.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ, чужденец,който не отговаря на изискванията за влизане в Република Б., не се допуска в страната от органите за граничен контрол.

Безспорно е, че жалбоподателя М.С. е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ,тъй като не е български гражданин. Същевременно е гражданин на трета страна според чл. 3, т. 1 от Директива 2008/115 - няма гражданство на ЕС по чл. 20, ал. 1 от Договора за ЕС и не се ползва от Общностното право на движение по чл. 2, т. 5 от Кодекса на шенгенските граници по Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г.

Съгласно чл. 8, § 1 и § 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 при преминаване на външни граници на гражданите на трети страни се извършва цялостна проверка.Съгласно буква а) на чл. 8, § 3, обстояйната проверка при влизане включва проверка на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1 и при необходимост на документите, които удостоверяват пребиваване и преследване на професионална дейност, а съгласно подбуква i) това включва проверка дали гражданинът на трета страна притежава документ, който е валиден за преминаване на границата и който не е с изтекъл срок на валидност, и дали документът е придружен, където е необходимо,от съответната виза или разрешение за пребиваване.

Съгласно член 6, § 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 2016/399, едно от условията за влизане на граждани на трети страни е да притежават валидна виза,с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване.

Аналогични са и и разпоредбите на ЗЧРБ, като съгласно чл. 8, ал. 1, чужденец може да влезе в Република Б.,ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ,както и виза,когато такава се изисква.Според, ал. 2 от същата норма не се изисква виза,когато това е предвидено в Регламент (ЕО) № 2016/399 на Съвета, в други актове на ЕС с обвързващо действие,в международен договор,по който Република Б. е страна,или в акт на Министерския съвет, както и съгласно, ал. 3 когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително,дългосрочно или постоянно пребиваване в Република Б..

Съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД),чужденците, на които е разрешено пребиваване в Република Б. при условията и по реда на Закона за чужденците в Република Б., се легитимират с национален документ за задгранично

пътуване и удостоверяват правото си на пребиваване с разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002. За целите на Регламент (ЕО) № 1030/2002 „разрешение за пребиваване“ означава всяко разрешение, което е издадено от органите на държава - членка и позволява на гражданин на трета страна да пребивава на нейната територия, като съобразно т. 4.2 от приложението към Регламента, в разрешението за пребиваване следва да е отразена неговата „Валидност“, като се посочва датата до която е валиден документът, или се изписва, че е безсрочен.

За влизането, пребиваването или преминаването транзит през територията на Република Б. на гражданите на Р.Т. е необходима виза, съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като граждани на държава, посочена в приложение 1 на Регламент 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, чужденец, който влиза в Република Б. или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима, какъвто е процесния случай.

В случая, при извършване на граничната проверка на ГКПП М.Т. шосе на 26.07.2025г. жалбоподателят М.С. се е позовал на притежаваната от него покана-декларация от Д. С. Ш. от 22.07.2025г., като за удостоверяване на самоличността си е представил паспорт №U33553802 издаден на 11.03.2024г. от Р.Т. и не е представил виза или разрешение за постоянно пребиваване, валидни към момента на влизането му в страната и осъществяването на граничния контрол. Именно в паспорт №U33553802 е поставен печатът за отказано влизане в Р. Б. на ГКПП Малко Т./л.5/Съдът следва да отбележи, че процесната покана/на която се позовава жалбоподателят/е заверена от н-к сектор Миграция при ОДМВР –В./л.6-7/ и същата би могла да послужи за издаване на виза „С“ за краткосрочно пребиваване с цел частно посещение на чужденец в Република Б. съгласно [Наредба](#) за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, но същата не осигурява безвизов режим на жалбоподателят да премине или остане на територията на Р.Б., каквито съображения са изложени в жалбата.

Съдът също следва да посочи, че жалбоподателят е притежавал разрешение за продължително пребиваване на територията на Р.Б. със срок до 14.12.2024г., които срок не е бил продължен. Съдът приема, че към 26.07.2025г. жалбоподателят като гражданин на Р.Т., не притежава валидно разрешение за постоянно пребиваване на територията на Р.Б. и хипотезата на чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ също е неприложима и в съответствие с материално-правните изисквания на закона е издаден процесния отказ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на ответника по жалба следва да бъдат присъдени направените в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер предвид фактическата и правна сложност на делото следва да бъде определен на 200 лв. съобразно чл.37 ЗПП вр. чл.24 НЗПП.

Воден от горното, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С., [дата на раждане] ,гражданин на Р.Т.,чрез адвокат А. К. от ВАК,със съдебен адрес:гр. В., [улица] офис 206,против отказ за влизане в страната №10 от 26.07.2025г.,издаден от С. Р. С. длъжностно лице при Главна дирекция "Гранична полиция",ГПКК-Малко Т..

ОСЪЖДА, на основание чл.143, ал.1 АПК, М. С., [дата на раждане] ,гражданин на Р.Т.,да заплати на ГД „Гранична полиция“,разноски в размер на 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

съдия: